

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

DE BEHANDELING DER ONTSTEKING VAN HET NIERBEKKEN EN DER BLAAS MET HET AMMONIAKZOUT VAN AMANDELZUUR.

Naar aanleiding van het artikel van collega C. L. DE JONGH 1), waar deze verklaart: „dat men de amandeldzure ammoniak door den apotheker kan laten bereiden”, wilde ik gaarne het een en ander opmerken.

Allereerst wil ik mededeelen, waarom dit middel „bereid” moet worden, en niet in de apotheek voorradig is en ook niet in de prijscouranten van den groothandel wordt vermeld. Het zout is namelijk zeer hygroscopisch en kan alleen onder nauwkeurige afsluiting van water in hermetisch gesloten flesschen worden bewaard. Nu zou men het wel in geconcentreerde oplossing in voorraad kunnen houden, doch noodig is dit niet, zooals apotheker KEULEMANS heeft gepubliceerd 2).

KEULEMANS zegt: „Om 20 gram amandeldzure ammoniak te maken, losse men 18 gram amandeldzuur in water op en neutraliseere dit met 20 gram ammonia liquida” 3).

Wenscht men dus het in Amsterdam veel gebruikte voorschrift:

R/ Amygdal. ammon. 6o.
Sirup. aurant. 6o.
Aquaе communis ad cc. 600.
S. 4dd. 2 lepels.

te bereiden, dan losse men 3 maal 18 gram (dus 54 gram) acidum amygd. op in 3 maal 20 (dus 60 gram) ammonia liquida en vulle, na toevoeging van de stroop, aan tot 600 cM³.

Door 8 lepels (dit is 120 cM³) per dag voor te schrijven, krijgt de patiënt dus 12 gram amandeldzure ammoniak per dag of wel 1½ gram per lepel, waaruit volgt, dat collega DE JONGH een tweemaal zoo sterke oplossing gebruikt, aangezien deze 3 gram per lepel geeft.

Het is gewenscht, dat het amandeldzuur spoedig in den *Codex* worde opgenomen, al ware het slechts om den officieelen naam er van vast te stellen. De prijscouranten noemen het namelijk Acidum amygdalicum, anderen weer Acidum amygdalinicum 4), of Acidum mandelicum 5), terwijl ik het ook Acidum amygdalarum heb hooren noemen en ik zelf eens op een recept R/ Amandeldzuur!!!! aantrof.

Ten slotte wilde ik nog een, zij het dan banale, maar daarom niet minder actueele opmerking maken en wel, dat de prijs van bovengenoemd drankje, berekend volgens ziekenfondstarief, boven de twee gulden gelegen is.

Amsterdam, 24 Juni 1937.

ANDREAS OTTO.

MAAGKANKER, ALCOHOL EN TABAK.

De slotconclusie van het artikel van collega SCHALY onder bovenstaanden titel mag mijns inziens niet onweersproken blijven.

1°. Al bestaat er geen rechtstreeksch verband tusschen alcoholgebruik en maagkanker, dan is dit nog geen reden om de uitspraak van STOKVIS over het nut van rooken uit te breiden tot den alcohol. Het sociale gevaar van alcohol is dunkt mij bekend genoeg.

1) N. T. v. G., 12 Juni 1937. blz. 2722.

2) *Pharm. Wkbl.*, 28 November 1936. blz. 1607.

3) Wanneer de ammonia liquida precies 10 pCt. ammoniak bevat, is deze hoeveelheid juist genoeg. Vertrouwt men dit gehalte niet (de *Pharmacopee* staat een speling toe!), dan is controleeren met lakmoespapier gewenscht.

4) SCHMIDT, *Lehrbuch der org. Chemie*.

5) Dr. VAN GIFFEN, *Ph. Wkbl.* 7 November 1936, blz. 1524.

(De *Presse médicale* spreekt van acide mandélique.)

2°. Dat de verwijdering van alcohol uit de samenleving „een vermindering van lichamelijke en geestelijke energie met zich zou brengen”, is mijns inziens niet juist. Al kan alcoholgebruik aanvankelijk een vermeerdering van praestaties geven, deze duurt slechts kort (ongeveer 20 minuten), daarna verminderen de praestaties sterk en het totale resultaat is slechter dan zonder alcohol. Wel kan alcohol het gevoel van vermoeidheid tijdelijk doen verdwijnen en dat is juist het verraderlijke. Het is echter geen causale bestrijding om slechts het gevoel van vermoeidheid weg te nemen (KRAEPELIN, DESTRÉE, en anderen). En in calorieën uitgedrukt kan men dezelfde hoeveelheid energie op minder schadelijke en bovendien goedkoopere wijze toevoeren.

Arnhem, 29 Juni 1937.

M. GERLAGH.

BRIEFWISSELING.

GENEESKUNDIGE BLADEN

Teruggekeerd in Nederland heb ik mijn taak als hoofdredacteur der *Geneeskundige Bladen* hervat en verzoek ik allen, die een bijdrage daarvoor willen inzenden, deze weder aan mij te adresseeren.

Driebergen, 23 Juni 1937.

R. DE JOSSELIN DE JONG.

„Beukenstein”

BERICHTEN.

BUITENLAND.

ROME. — De levensduur van den fossielen mensch. Men heeft vaak den leeftijd, bereikt door menschen, wier geraamte uit oude gesteenten was opgedolven, geschat naar den toestand der tanden. Dit acht *Policlinico* van 21 Juni een onjuiste schatting. Juist in de voorhistorische tijden moet de slijtage der tanden zeer sterk zijn geweest. Een juister maatstaf is door H. V. VALLON gebezigd: de mate van verbeening der schedelnaden. Uit palaeolithische en neolithische lagen heeft men 173 schedels opgegraven en onderzocht, en uit de uitkomsten afgeleid, dat de leeftijd van 70 tot 80 jaren nooit bereikt werd; zelfs die van 50 jaren zelden. Ook hiertegen valt in te brengen, dat de verbeening bij de anthropoiden later plaats heeft dan bij den mensch, en bij den tusschenvorm nu ook wel later zal kunnen zijn geschied dan bij den tegenwoordigen mensch.

EGYPTE. — Vermindering van het opiumgebruik. Het opium-rapport over 1936 aan de Egyptische regeering kan gewagen van goede gevolgen van het toezicht op den onwettigen handel in narcotica. Sedert 1930 is het aantal der smokkelaars zoowel als dat der verslaafden voortdurend afgenomen, en men voorziet, dat binnen korten tijd Egypte zoo goed als bevrijd zal zijn van het opium. Het Suezkanaal daarentegen laat nog veel narcotica, opium en heroïne door. Deze worden uit Mandsjoekwo thans over de Atlantische zee, en niet meer over den Grootten Oceaan naar Amerika verzonden. De hoofdbron bevindt zich ten Noorden van den Chineeschen muur, onder rechtstreeksch of middellijk beheer van Japan. Te Tientsin kunnen passagiers en schepelingen een kilo heroïne koopen voor 5000 francs, en te Suez en Port-Said kunnen zij het weder verkoopen voor 12000 francs. Het rapport dringt aan op krachtig toezicht van Engeland en de Vereenigde Staten. (*Lancet*, 19 Juni.)

LONDEN. — Verstand en vruchtbaarheid. Door de Eugenics Society ondersteund, heeft dr. R. B. CATTELL een onderzoek ingesteld naar den staat der intelligentie van 3734 kinderen uit gezinnen van verschillende grootte. En het bleek dan, dat het verstand der kinderen uit de groote gezinnen het geringst was. Hij voorziet, dat de gemiddelde intelligentie der bevolking op deze wijze snel moet